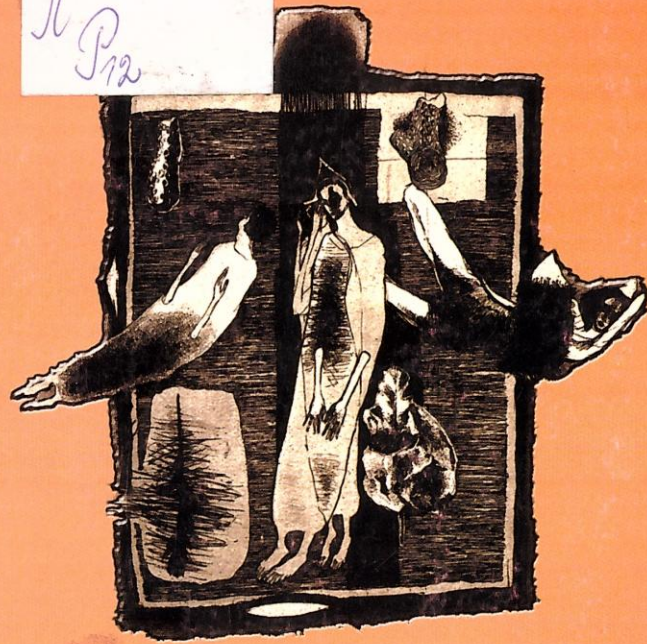

Милена Радева

886.7-1
Л Р 12

Л И Ц А

Милена Радева

ЛИЦА

© Милена Радева, автор
© Тодор Овчаров, художник
На корицата детайл от „Вкаменяване“

ISBN954-03-0426-1
с/о Jusautor, Sofia, 2002

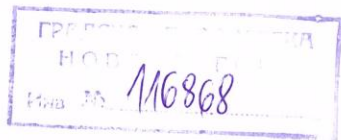
ИК “ОБЕКТИВ”- ЛОВЕЧ
2002

886.7-1
P
112

886.7-1

С благодарност към Милена Панчева

Всяка прилика
с действителни лица
(включително с
моите собствени)
е нарочна.

„И тъй като генетично ми е дадено да вярвам, че всичко вещественно може да бъде унищожено, изгорено, разорено, единственото нещо, което поддържа от най-ранна възраст чувството ми за материя, е езикът.“

Христо Фотев

*...под бялото ще бъдеш в бяло, о... образите
скитат... искам да забравя шията на любовта,
тялото на омразата и ризите на спокойствието,
съблечени от прогонените ангели... върху
мъртвата земя нелепа смърт на експресията
живот... философе, Духът защо остави очите
ми, когато взе останалото, от което поиска да
се възроди? аз ги изплюх в епицентъра на смисъла
и видях... – косите ми закапаха автономно и
зряло в чашата на Битието... тялото ми се
превърна в пясък за килия... кръвта ми...
тогава помолих за прошка, че не мога да простя
и хвърлих поезията
по корема на града...
по задника на луната...
презрително...
а поезията излезе от лабиринта, носейки в
скута си укротения Минотавър,
и каза:*

ЖИВОТ

притча за притча
притча за кукуригу
сърцето ми пада в петите
но те са напукани
и то изтича през рендето им
по тротоара по улицата в снега
! всяко сърце да си знае гъола
навеждам се и го събирам
парченце по парченце
в разядения Граал на ръцете си
преглъщам без упойка и ракия
остатъците от сърцето си

кон за кокошка
кок за кокона
ко ко ко

понякога сънищата ми

пробойна във важна конструкция
демони като дим и като струя
разместване на пластове
земетресение наводнение пожар
не приказка а психика
под разчупената кора на мозъка ми
мумифицираните лица на миналото
живота преди живота
праисторически страхове
,о неразчетени послания на То
преследването е безмилостно -
сънищата прескачат от другата страна
скърцане

шум

грохот

изтича

хищни лепкави лапи

свличам се изтощена на прага
между Бога и дявола

слаба

сънувах

как чувам

камбана

от храма

да пее

:не мога без теб

да живея

ние сме увлечени в танц

нарисуван от Матис
сега е цветно и ни има
но още миг – ще се разпаднем
когато в Америка се будят
ние ще се пуснем
и един за друг завинаги
ще се загубим
в часа когато всичко се разпада
до тикви мишки Пепеляшки
(о само радиацията страда от трудност
при разпадането)
така ме учи цялото ми минало –
прегръдките на любовта са еднократни
и после ангелите са изстинали
и епитафиите кратки
но понеже аз и ти
сме увлечени в танц нарисуван от Матис
който може да се вземе
и за опит за летене
ще ти кажа между 4 и 5
че още мога да повярвам –
във любовта и в теб

вятърничаво

от вятъра
като камшик ме удря
косата по лицето

а после я целувай

your love is king

(Sade)

когато ми говориш
когато ме докосваш
когато ме поглеждаш
изчезва всичко друго
остава само твоя глас
ръцете ти
и устните
и погледа
и нищо повече не съществува
– умира времето
– пропадат разстояния
– изчезват хората
и не остава нищо друго
освен гласа ти
ръцете ти
и устните
и погледа
когато ми говориш
когато ме докосваш
когато ме поглеждаш
твоята любов е
царят на сърцето ми

аз отидох отвъд границата на любовенето
необосновано и безпричинно
на хиляди километри време
погледнах към иконите (които не спят)
през прозореца ти в бъдещето

: тунелът на времето изсмука очите ми
изплю ги в епицентъра на смисъла:
видях любовника и превъплъщенията му:
по иконите род след род
и сезон след сезон в колелото на живота:
аз и философът лежим в един ковчег
а над нас сини очи и черни коси
над нас

ТВОЯТ СОЛНПСИЗЪМ

погълна моята материя
по руски – планово и с водка

щом не ме преживяваш навътре по
спиралата
не съществувам – даже да си тананикам
– аз –
пясъкът който изтича
по тялото ти към небитието
в редицата несподелени жени
от другата страна на ябълката

*„Преди световният имперски чистач да е
избърсал с Тъжен парцал соковете от
сърцето ми.“*

Джак Керуак

ах

чувството ме сряза на две
при последния любовен поход
и изтече през ушите ми
във фекалиите на ежедневието
наречено с чувство за хумор
живот

? кой ще уволни световния чистач
– момче за всичко по Буковски
което спи на тоалетната чиния
и бърше от крилето ми
атоми любов

ВСИЧКИ

ходят при философа
за да поискат нещо

поетесата
реши да влезе в матрицата
но матрицата се разпадна

: защото
поетесата
поиска в с и ч к о

*„Кой ни пошепна да убием любовта?
И от наш брат и сестра
да я превърнем
в пространство на престъплението...“*

Пламен Тимев

дантелите на снега обличат черната кожа на земята... там по средата на времето... бяло скръбно бяло затрупва всичко... варварите дойдоха ли за последно танго в забранения град?... красавицата и чужденецът се разпадат по облаците, месата им са зарове в таблата на небесния кръст... и валят... да, всичко е лъжа и сън, но мигът на истината, на Буда и пробуждането не ни принадлежи... коремите им повръщат цветя по клоните на облаците, бели скръбни бели цветя, затрупали всичко... и обърканото желание за любов... ах, мой мили август, всичко е свършено.

о
каза той
и устата му се превърна
в балтонско копче
в шизофренир@л@ клетк@
във фар на идващ влак
в африкански тъпан
във фуния за дамаджана
в тоалетна чиния
о казах аз
не се обичахме вече

съдържание

живот /7
понякога сънищата ми /8
слаба /9
ние сме увлечени в танц /10
вятърничаво /11
your love is king /12
аз отидох отвъд границата на любовенето/13
твоят солипсизъм /14
ах /15
всички /16
о /19
моите лица /20
злото /21
раздяла /22
откровение /23
въжето /24
импресия /25
лошото време /26
? чий си..... /29
от ручейте на очните ябълки /30
жената е целувка в несвяст /31
тя каза /32
отровата /33
мъже /34
елементи /35
опнат за ексцентрици /36
миналото е филм /37

Милена Радева

ЛИЦА

Българска
Първо издание

ISBN954-03-0426-1

Формат: 60/84/16

Художник: Тодор Овчаров
Технически редактор: Милена Панчева
ИК"ОБЕКТИВ"- Ловеч, 068/440 95

Проектът се осъществява със съдействието на Фонда за дебютни проекти, съвместна инициатива на Център за изкуства „Сорос“ и Фондация „Про Хелвеция“

PRO HELVETIA

Arts Council of Switzerland

On behalf of

SDC Swiss Agency for Development
and Cooperation

Изданието е осъществено със съдействието на:
This issue was published with the support of:

ЦЕНТЪР ЗА ИЗКУСТВА
„СОРОС“ - СОФИЯ

SOROS CENTER FOR
THE ARTS - SOFIA